

คำประกาศในการแสดงโทรทัศน์สี ของ ๘
โดยคณะผู้แสดงละครเรื่อง "พอขุนรามคำแหงมหาราช"
วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๓

๐๐๐๐๐๐๐

สวัสดี พี่น้องที่รักชาติทั้งหลาย (คุณเจิม ภูมิจิตร)

ณ โอกาสนี้ บรรดาผู้แสดงละครเรื่อง "พอขุนรามคำแหงมหาราช" ได้เรียกร้องร่วมใจกันมาแสดงละคร บทเพลงรักชาติบางตอน เพื่อเป็นแรงค้ำอันสูงส่งที่จะช่วยให้กำลังใจในความรักใคร่ไมตรีชนซึ่งเข้าไปในดวงจิตต์ของผู้แสดงทุกคน ให้ระลึกถึงชาติ ภูเขาชาติยิ่งชีพ อันฝังอยู่ในเลือดเนื้อของท่านผู้ชมทั้งหลายมาตั้งแต่บรรพบุรุษแล้ว การแสดงในวันนี้จะได้จัดสรรมาจากบทละครของ พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ สามเรื่อง คือ "ราชมนู" "ศึกถลาง" และ "มหาเทวี" ตัดเป็นตอนสั้น ๆ เป็นการแนะนำให้ท่านได้ชมละครหลายเรื่องในเวลาเพียงสองชั่วโมง ถ้าเป็นที่ถูกความประสงค์ของท่าน ก็ขอได้โปรดติดต่อให้กำลังใจแก่พวกเราที่ คณะผู้แสดงละคร พอขุนรามคำแหงมหาราช จะได้นำเสนียกทัพมทิมหาชนที่ปราศจากอคติว่าการแสดงของพวกเราในทำนองนี้ จะเป็นที่ยังพอใจของท่านหรือไม่ คณะกรรมการพร้อมที่จะปฏิบัติตามมติมหาชนที่แสดงออกมาโดยบริสุทธิ์ใจ และด้วยความร่วมมือรักชาติ เห็นแก่ชาติ เพื่อสนองความตั้งใจของท่านทั้งหลายที่โรงละครที่แท้จริงต่อไป

นอกจากนี้ มีเรื่องพิเศษ เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของตำรวจชายแดน ซึ่ง พันตำรวจโท วิชาญ วรินทร์าคม เป็นผู้ประพันธ์ขึ้น และได้ใช้เพลงของ พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ ทั้งหมด ลำดับสุดท้ายเป็นฉากที่ ๕ ฉากเรือนของละครพอขุนรามคำแหงมหาราช ซึ่งคณะผู้แสดงชุดนี้ได้เคยแสดงเก็บเงินสร้างอนุสาวรีย์พอขุนรามคำแหงมหาราช และสร้างโรงเรียนพอขุนราม ได้เงินจำนวนหลายล้านบาทสำเร็จเรียบร้อยแล้ว

เนื่องด้วยคณะพอขุนรามคำแหงมหาราช เป็นผู้แสดงกิตติมศักดิ์ ทั้งสมัครแสดงและได้รับเชิญมาเป็นการสร้างความรักสามัคคีร่วมใจกันทำงานการกุศล เพื่อชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง ทุกคนยอมเสียสละทุกอย่าง ไม่หวังผลตอบแทนอย่างใดที่เป็นเงินทอง จึงได้รักษาความรักใคร่ไมตรีอันนี้มาตลอดเวลาอย่างมั่นคง ไม่มีวันแตกแยก ดังที่ท่านจะได้เห็นประจักษ์พะยานในการมาร่วมแสดงในวันนี้ เพื่อให้สอดคล้องกันกับเจตนา จุดประสงค์อันบริสุทธิ์ของคณะผู้แสดงละครเรื่อง พอขุนรามคำแหงมหาราช จึงจะขอเริ่มด้วยเพลง "ขออุทิศ" จากบทละครเรื่อง "อานาภาพแห่งความเสียสละ" ของ พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ.

"ขออุทิศ"

ขออุทิศ ทั้งเลือดเนื้อและชีวิต ของข้าทั้งดวง
เพื่อไทยวัฒนา เพื่อโซคชาติของไทย อยู่ตลอดไปตลอดภัย เป็นดินไทยแดนทอง
ให้ชาติบ้านเมือง นี้ประเทืองสูงส่ง เอกราชค่างง อยามวันมัวหมอง
ขอไทยรวมรัก มุ่งสามัคคี ผูกมิตรไมตรี ดังพี่ดังน้อง
ช่วยกันรักษากินแดน เหมือนรักษาแผ่นดินทอง เพื่อตอบสนอง คุณของชาติไทย.

การแสดงมี ทหารสามเหล่าทัพ และ ตำรวจ นางสาวไทย จีรนันท์ สักพลี, แสงเคื่อน แม่นวงศ์
อภันตรี ประบุษเสณีย์, วารุณี แสงศิรินาวัน

รายนามนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ ที่ได้ให้เกียรติมาร่วมการแสดง ดังนี้.-

ทหารบก

พ.ท.สุรศักดิ์ บุรณะกร
พ.ท.สุเมธ บุญสะอาด
พ.ท.วิโรจน์ ทรัพย์มี
ร.อ.ปราโมทย์ ชูพลี
ร.ท.นิมิต คชมหิทธิ
ร.ท.บุญเลิศ บุญยานันทน์

ทหารเรือ

นาวาตรี ประสิทธิ์ ฟองสมุทร
เรือเอก วินัย อินทะระสมบัติ
เรือโท อภิวัฒน์ สมัยกรงาน
เรือโท ปราโมช ป้อมน้อย

ทหารอากาศ

นาวาอากาศตรี วิชัย ทองคำ
นาวาอากาศตรี ถกล พักอังกูร
เรืออากาศเอก ยงยุทธ บุญอะริยะ
เรืออากาศเอก มานพ มุนจินดา

คณะกรรมการขอขอบคุณ คณะนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ ไว้ ณ ที่นี้ด้วย
พร้อมกันนี้ มีระบำ เสมือนหนึ่งเป็นการเบิกฤกษ์การแสดง

ด้วยความช่วยเหลือจากสมาคมศิษย์เก่า ศิลปากร นาฏ - ดุริยางค์
รายนาม ลักษณะ ชุติวิทย์

นางา หวังในธรรม ต้นเสียงเพลง "ขออุทิศ"
อูมา ชุติวิทย์ ผู้ควบคุมการแสดงระบำ
ขอเชิญชมได้แล้ว ณ บัดนี้

สวัสดิ์ พี่น้องทั้งหลาย

ชาติใกล้เคียงกันนั้น หากควรเกลียดชังกันไม่ ไ้ตรีเป็นสิ่งพึงปรารถนา ไม่ว่าในมนุษยชาติใด
ถึงแม้ว่าตามประวัติศาสตร์บ้านเมืองจะ เคยทำสงครามกัน แต่ทางจิตใจของพลเมืองปัจจุบันนี้มีไ้เกลียด-
ชังกันเลย

มาถึงเวลานี้ เรามีความจำเป็นที่จะต้องระลึกถึงความจริงอีกอย่างหนึ่ง คือว่าชนชาติที่เรา
เรียกว่า "เขมร" ในเวลานี้เป็นพวกไหนแน่ นักประวัติศาสตร์โดยมากถือว่าเขมรเป็นเชื้อชาติที่สืบตรง
มาจากขอมโบราณนั้น จะเป็นการสันนิษฐานที่ง่ายเกินไป เขมรเดิวนั้นก็คือไทยพวกหนึ่ง ซึ่งไปตกอยู่ใน
ดินแดนขอมโบราณ ใ้รับการอบรมตามแผนขอมทุก ๆ อย่าง จึงถูกสมมติเรียกชื่อว่า "เขมร" ไป เช่น
เดียวกับไทยพวกหนึ่ง ซึ่งไปปะปนกับเชื้อสายละว้า ก็ถูกเรียกว่า "ลาว" ความจริงก็เป็นไทยเราทั้งนั้น

ควรที่เรามิไ้ตรีจิตต่อเขมร ตลอดจน เสมือนหนึ่งว่าเป็นญาติรวมสายโลหิต หัวใจของ
มนุษย์ควรจะมีเมตตาอารีต่อกัน ไ้ตรีจิตต์เป็นทางให้เกิดความสุขความเจริญ เรามีเชื้อชาติศาสนา และ
วัฒนธรรมอันเดียวกัน

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างละครตอนหนึ่งที่แสดงถึงความรักไ้ตรีไ้ระหว่าง ไทย กับ เขมร ตัก
ตอนจากเรื่อง "ราชมนุ" สมมตินาม "เพ็ญแข" เป็นนางเอก เชื้อชาติเขมร และ "ราชมนุ" เป็นทหาร
คนสำคัญที่สุดคนหนึ่งของไทย ครั้งแผ่นดินสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ต่อไปนี้เป็นฉากที่ ๑ สมมติเป็นทุ่งนา
ในเวลากลางวัน (ดนตรีทำเพลง "มาพวกเรา") ราษฎรไทยชายหญิงถือคอบออกมาแล้วรำคบไฟ

การแสดงรำคบไฟ ใ้ได้รับความกรุณาจาก คุณจำนงค์ สุวรรณपाल โรงเรียนสตรีจันทรังควิทยา
ถนนดินแดง อาจารย์อังคณา สุวรรณपाल อาจารย์ใหญ่

รายนามครุฑควบคุม

อาจารย์อังคณา สุวรรณपाल

สุรภี พัทธมะ

อภิเกียรติ ปราโมช

รายนามผู้แสดง

ขอเชิญชมการเริ่มเรื่อง "ราชมนุ" ด้วยรำคบไฟ เพลง "มาพวกเรา"

"มาพวกเรา"

มาพวกเรา	พวกชาวอีสาน	สนุกสนาน	สำราญบานใจ
ทำมาหากิน	อยู่ดินแดนไกล	ทั้งกายทั้งใจ	เป็นไทยทุกคนเอย
มาพวกเรา	อย่าเขลาอย่าคร้าน	กอบกิจการงาน	โดยสามัคคี
เสร็จงานก็เล่น	เป็นประเพณี	มุ่งความงามดี	กันทุกคนเอย

(คนไทยอื่น ๆ ออกมาคุย)

มาพวกเรา	พวกเราชาวไทย	เราต้องภูมิใจ	เมืองไทยเมืองทอง
เราสามัคคี	เหมือนพี่เหมือนน้อง	อยู่ในปกครอง	ศรีอยุธยาเอย
มาพวกเรา	พวกชาวสยาม	ขึ้นชื่อลือนาม	เป็นชาติกล้าหาญ
หากเรามีภัย	เพราะใครรุกราน	ก็อาจกูบ้าน	เมืองไทยได้เอย.

- - - - -

ต่อไปนี้ ตัดตอนมาจากฉากที่ ๒ ฉะคร "ราชมนู" ผู้แสดงเป็น "เพ็ญแข" นางเอก วารุณี แสงศิรินาวัน และ เปาว์ พิชัยมงคลสงคราม แสดงเป็น "พระราชมนู" ในบทละครเรื่องนี้ ได้มาใช้ชื่อในระหว่างอยู่ "เขมร" ว่า "นายแสน" เชิญชมคะ

แสน	ผมจะกลับเมืองไทย เวลานี้สมเด็จพระนเรศวรเป็นเจ้า ทรงทำการกู้ชาติบ้านเมือง ผมเชื่อว่าเมืองไทยกำลังต้องการคนอย่างผมไปเป็นทหาร
เพ็ญแข	ฉันก็นึกเหมือนกัน คนที่มีลักษณะอย่างคุณ ควรจะไปทำการอะไรที่สำคัญยิ่งกว่าที่จะมาอยู่ที่นี่ ไปเถอะ เพ็ญแขไม่วาหระก
แสน	คุณเพ็ญแข ทำไมคุณนำตาลอดควายเล่า (ดนตรีสากล เริ่มบรรเลงเพลง "เพ็ญแข" อย่างเบา)
เพ็ญแข	ฉันอยากให้คุณไป แต่คิดถึงคุณ พี่แสน ฉันจะเรียกว่าพี่แสนตลอดไป ขอให้พี่แสนเรียกฉันว่าน้อง หรืออย่างน้อยก็เรียกแต่ชื่อว่า "เพ็ญแข"
แสน	เพ็ญแข พี่รักเพ็ญแข รักแต่วันแรกที่เข้ามาในบ้านนี้ แต่ต้องเจียมตัวไม่กล้าแสดงความรักให้แลเห็น
เพ็ญแข	เพ็ญแขก็รักคะ เพ็ญแขจะรักพี่แสนคนเดียว อย่าลืมเพ็ญแขนะคะ
แสน	พี่จะไม่ลืมเลย ไม่ลืมทั้งความรัก ไม่ลืมทั้งบุญคุณ

(ดนตรีหยุด)

เพ็ญแข ขออะไรที่แสนสักอย่างหนึ่งได้ไหมคะ
 แสน อะไรนอ
 เพ็ญแข คือว่า ถึงแม้นองจะรักที่แสนเพียงไร ก็ยังมีสิ่งหนึ่งซึ่งนองจะต้องรักยิ่งกว่า คือ ชาติ
 และประเทศของเขมร ถ้าที่แสนจะไปเป็นทหารกรุงศรีอยุธยา ขอให้ที่แสนพยายามไป
 รบทางอื่น ขอยามารบเขมรแสนจะ
 แสน แดทหารจะทำตามคำสั่งของผู้นำบัญชา ทหารไม่มีทางที่จะเลือกไปคำนโน้น คำนนี้
 ได้ตามชอบใจ
 เพ็ญแข แต่ที่แสนก็มีทางที่จะออกหน้าอาสาไปทางอื่น ก่อนที่จะถูกใช้มาทางเขมร ที่แสนจะเป็น
 ศัตรูกับใครสักเพียงไร เพ็ญแขจะเป็นฝ่ายเขาข้างที่แสนเสมอ แดที่แสนเป็นศัตรูกับ
 ประเทศเขมร เพ็ญแขก็จำเป็นจะต้องเข้ากับชาติ และประเทศของเพ็ญแข เห็นใจไหม
 คะที่แสน เข้าใจดีไหมคะ (ดนตรีเริ่มบรรเลงเพลง "เพ็ญแข")
 แสน เข้าใจดีแล้ว พี่ขอदान้อง ขอให้เพ็ญแขบุญนั้น ขวัญยืนอยู่จนกว่าที่จะกลับมาเมืองเขมร
 ลากอนเพ็ญแข

"เพ็ญแข" (ร้อง ๑ เที้ยว)

บทของนายแสน

เพ็ญแข	เชิญให้เจ้าเหลือบแล แต่เมื่อลับยอกไม้ จะเงยบเหงาเข้าเย็น	แลดูจันทร์วันเพ็ญ แฉะจะโนแลเห็น เมื่อไม่เห็นแซเอย
--------	--	---

บทของเพ็ญแข

ที่แสน	น้องเหมือนอยู่เมืองแมน พี่จะไปไกลเหยา เมื่อไรจะเห็นหน้าน้อง	ในหว่างแขนพี่ประคอง น้องจะเฝ้าขุนหมอง อยู่กันสองคน เอย
ทั้งสองคน	รักแท้ รัก (น้อง-พี่) หนักแน่นแท้ หากจะทอดราราง จะไม่ลืมอาลัย	จักไม่แปรปรวนไป แม่จะทางไปไกล เชื่อใจ (พี่-น้อง) เอย

- - - -

สลับฉากควยเพลง "ชายชาติทหาร" และเพลง "คืนเกิดชาวไทย" ราชานามผู้แสดง เป็นนายทหาร
 ทั้งสามเหล่าทัพ คือ ทหารบก ทหารเรือ และ ทหารอากาศ ใครรวมใจกันมาแสดง
 พันตรี นพรัตน์ มุตตามระ นำหมู่ เพลง "ชายชาติทหาร"
 พันตรี สุวัศ เมษาคณวุฒิ นำหมู่ เพลง "คืนเกิดชาวไทย"

"ชายชาติทหาร"

ชายชาติทหาร	ชายชาติทหาร	เราจะตาย	เพื่อไทย	ในเมื่อไครรุกราน
	ทหารไทย	เลือดไทย	ใจกล้าหาญ	
	ชาติต้องการ	ยอมสละ	ไผ่ทั้งสิ้น	
	พบศัตรู	จะเขาสู้	กูแน่นคิน	
	รักษาดิน	ของไทย	ให้ไพบูลย์	
ชายชาติทหาร	ชายชาติทหาร	เราจะตาย	เพื่อไทย	ในเมื่อไครรุกราน
	อันชีวิต	ร่างกาย	ไม่นอม	
	แต่ชาติไทย	จะไม่ยอม	ให้ศัตรู	
	ยามสงบ	เตรียมรบ	ให้พร้อมมูล	
	เพื่อเทือกทูน	เกียรติไทย	ไว้ให้	
ชายชาติทหาร	ชายชาติทหาร	เราจะตาย	เพื่อไทย	ในเมื่อไครรุกราน

- - - - -

"ต้นเถิดชาวไทย"

(สร้อย)	ต้นเถิดชาวไทย	อย่าหลับไหลลุ่มหลง
ชาติจะเรือกำรง		ก็เพราะเราทั้งหลาย
ถ้ามีหัวล้มมีหัวหลง		เราก็คงละลาย
เราต้องเร่งชวนชวาย		ต้นเถิดชาวไทย
บ้านเมือง	ยามเฟื่องฟู	รุ่งเรือง
		ก็อย่าลืม ชวนชวาย
เผด็จศึก	ศึกมา	เราจะพากันตาย
จำไว้	เถอะสหาย	ต้นเถิด
		ชาวไทย
	(สร้อย)	
ชาติไทย	เราไม่นอม	ยอมใคร
		จะสู้จน
หวังผดุง	แหลมทอง	เราพี่น้อง
อย่าให้ชาติ	สูญหาย	ต้นเถิด
		ชาวไทย
	(สร้อย)	

- - - - -

จากต่อไปเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน เป็นการแสดงของตำรวจชายแดน ประกอบด้วย
เพลงของ พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ พันตำรวจโท วิธาน วรินทร์าคม เป็นผู้ประพันธ์เรื่อง

ลำดับต่อไป เป็นการแสดงละครตอนหนึ่งของ "ศึกกลาง" เรื่องนี้ทำขึ้นโดยอาศัยประวัติ ศาสตร์ และเพื่อเชิดชูเกียรติของวีรชน ผู้ไ้ทำคุณอันยิ่งใหญ่ให้แก่ชาติไทย ซึ่งนับเป็นตัวอย่างอันดี ที่ ชาวไทยมีโอกาasจะทำไ้

ประวัติวีรสตร์สองท่านนี้ เป็นชาวกลาง ในสมัยรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ บิดา ชื่อ ทองคำ เป็นเจ้าเมืองกลาง มีบุตรธิดา ๕ คน คนที่ ๑ ชื่อ จันทร คนที่ ๒ ชื่อ มุกด์ คนที่ ๓ เป็นชาย ชื่อ ทองพูน คนที่ ๔ เป็นชาย ชื่อ ทองเย็น และ คนที่ ๕ เป็นหญิง ชื่อ มา เมื่อเติบโตขึ้น บิดาไ้ให้บุตรชื่อจันทร สมรสกับนายภักดีภูธร เป็นชาวเมืองตะกั่วทุ่ง บุตรคนที่ ๒ ชื่อมุกด์ สมรสกับ นายอาค เป็นชาวกรุงเทพฯ และ เมื่อนายทองคำบิดาถึงแก่กรรม ก็ไ้มอบหมายให้บุตรชาย คือนาย ภักดีภูธร เป็นผู้ปกครองบ้านเมืองแทน ไ้รับแต่งตั้งจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นพระยากลาง ต่อมาก็ถึงอสัญกรรม คุณหญิงจันทร จึงมอบให้น้องชายคนโต ชื่อ ทองพูน บัญชาการปกครอง และพี่สาว ทั้งสองคนช่วยดูแลบ้านเมือง ระหว่างรอทองตราแต่งตั้งอยู่นี้ พระเจ้าประคง เจ้าแสนดินพะมา เกณฑ์ ท้าเข้ามาถึง ๕ ท้า ยกมาตีไทยหลายทาง แต่ในที่สุดท้าที่ยกจะมาตีเมืองกลางต้องหนีลงเรือไป เพราะ ความพร้อมใจและเฉลียวฉลาดของคุณหญิงจันทร และ คุณอำแดงมุกด์ น้องสาว

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก จึงโปรดเกล้า ฯ ให้มีทองตราออกไปยังเมือง กลาง ตั้งคุณหญิงจันทร เป็นท้าวเทพกษัตรี และ คุณอำแดงมุกด์ เป็นท้าวศรีสุนทร เป็นการเฉลิมเกียรติ วีรสตร์ไทย และตั้งให้นายทองพูน เป็นพระยากลาง

โดยเหตุที่เป็นเรื่องละคร จึงไ้สมมติตัวพระเอก นางเอก เพิ่มเติม

ผู้แสดงเป็นสุจิตต์ พระเอกของเรื่อง ณรงค์ เสาวลักษณ์

ผู้แสดงเป็น เนือง นางเอกของเรื่อง แสงเคื่อน แม่นวงศ์

ผู้แสดงเป็นท้าวเทพกษัตรี คุณหญิงกลาง นามเดิมว่าจันทร สุจิตร์ ภูมิจิตร์

ผู้แสดงเป็นท้าวศรีสุนทร น้องสาว นามเดิมว่า มุกด์ ร.อ.หญิงจำนงค์ เจริญผล

การแสดงจะไ้เริ่มจาก เพลง "ศึกกลาง" สมมติเป็นชายฝั่งทะเลเมืองกลาง บทเพลง ดังนี้.-

"ศึกกลาง"

(สร้อย) ศึกกลาง
 ควยกำลังทางน้ำ

ศึกกลางปางนี้ไทยต้องจำ

เมื่อศักรุ เข้มฮักศึกมีมา

 เขตสยามทางทะเลยาวไม่นอย

หากมีวรอยุบนฝั่งตั้งประจัน

(สร้อย)

 เมื่อนาวีเข้าศึกมาโจมตี

พวกชาวไทยอย่าไ้ไวใจเลย

ปางศักรุมายำ

ไทยยังไม่แนหนา

กำลังรบทางน้ำต้องรับหา

ถึงไทยกล้าหาญสู้สุดกัน

ต้องมีเรือรบคอยเป็นรั้วกัน

คงตายก่อนไม่มีวันไ้รบเลย

 ต้องมีเรือออกไปสู้ไม้อยู่เฉย

เรานี้เคยถูกเจ็บจึงต้องจำ

ตามเรื่องบทละคร สมมติให้ สุกจิตต์ เป็นลูกของสุคใจ ตระกูลที่มั่งคั่งสมบูรณ์ แต่บิดาของ
เนือง เป็นคนยากจน มีชีวิตอยู่กันสองคนกับ นอม พี่ชาย และได้รับการก่อกำเนิดเหี้ยมโหดยาม แสดงความ
รังเกียจจากตระกูลที่มั่งคั่ง

แสงเคื่อน	แมนวงศ์	แสดงเป็น	เนือง	นางเอก
นรงค์	เสาวลักษณ์	แสดงเป็น	สุคจิตต์	พระเอก

สุคจิตต์ เพลง "คลื่นกลาง" เป็นเพลงที่พี่เคยร้องกับน้อง พี่จะไม่ร้องกับใครแม่แต่ร้องคนเดียว
ก็ร้องไม่ได้ เพราะเมื่อนึกถึงเพลงนี้ขึ้นมา ก็อยากจะร้องให้แทนที่จะร้องเป็นเสียงเพลง
เนือง พี่ลืมทำนองเสียหมดแล้วละมัง
สุคจิตต์ ไม่ลืมเลย ยังจำได้ตลอด
เนือง จริง ๆ หรือคะ (ดนตรีฉากทำเพลง "คลื่นกลาง")

"คลื่นกลาง"

เนือง	คลื่นซัดครันครันครันเกรง	
สุคจิตต์	นิ่งฟังวังเวง	ดังเพลงกล่อมใจให้เพลิน
เนือง		เสียงน้ำเหมือนหนึ่งร้องเชิญ
สุคจิตต์	ให้เราเที่ยวเดิน	เลียบเล่นที่ชายหาดทราย
เนือง		ความรักจักไม่เคลื่อนคลาย
สุคจิตต์	จวบจนชีพสลาย	จะรักแต่นางคนเดียว
เนือง	พบใหม่ก็จะไม่กลับเหลียว	จะทิ้งน้องไปเสีย
	ขานคังสันวาสนา	
สุคจิตต์	เจ้าอย่านึกแค้นวิญญา	พี่มอบชีวา
	ใหนองแล้วไม่ขอคืน	
	(ร้องพร้อมกันอีก ๑ เที่ยว)	

- - -

ลำดับต่อไป ตัดตอนมาจากฉาก ๓ ของ "คลื่นกลาง" (เป็นฉากทุ่งนา - บ้านเรือน) เมื่อ
มีศึกมาตีเมืองกลาง ทั้งสองคนอาสาออกรบ ส่วนฝ่ายชายเป็นลูกเศรษฐีมั่งคั่ง ได้รับอนุญาตไปฆ่ากว่า
หมื่นพ่อแม่ไปสมัครรบเพื่อช่วยบ้านเมืองเช่นเดียวกัน แต่ฝ่ายหญิงกับพี่ชาย ไปทำการป้องกันบ้านเมืองกลาง
พร้อมกับขุนหญิงจันทร์ ภริยาเจ้าเมืองกลาง ทำความดีความชอบได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้ากองทหาร
คนละกอง ครั้งแรก สุกจิตต์ พระเอก ไปสมัครเข้าช่วยกองทหารที่พี่ชายนางเอก เป็นหัวหน้ากอง แต่
พี่ชายไม่รับ ขุนหญิงจันทร์ พูกว่า "ทางฝ่ายชายเขาไม่รับ ก็ลองไปสมัครทางฝ่ายหญิงนะ" สุกจิตต์
จึงได้พบกับเนือง นางเอก

สุคจิตต์ เนือง
เนือง "ฉันเป็นนายกอง จะมาเรียกชื่อเฉย ๆ เป็นเพื่อนเล่นไม่ได้"
สุคจิตต์ เนืองลืมพี่เสียแล้วหรือ

เนื่อง เวลานี้ฉันล้มอะไรหมดทุกอย่าง นึกถึงไต่อย่างเดียวแต่ประเทศชาติเท่านั้น
คุณหญิงมุกด์ เอา จะรับเขาหรือไม่รับละแม่เนื่อง
เนื่อง ไม่รับประทานเจาคะ
สุจิตต์ แล้วกันซี ทำไมผมจะไม่มีโอกาสทำการรบเพื่อชาติบ้านเมืองกับเขาบ้างละ
เนื่อง คนจน ๆ เท่านั้นแหละคะที่ไปรบ พวกมั่งมีนะ เขาไม่ออกรบหรอก
คุณหญิงจันทร์ รับเขาไว้น้อยซีแม่เนื่อง จะมอบให้เขาทำหน้าที่อะไรก็ได้
เนื่อง (หยุดครอง) เจาคะ เอาตกลง ไปอยู่กองสะเบียงทุ่งชาวत्मแก่งสงทหารที่ไปรบ
สุจิตต์ แต่พี่ต้องการออกรบ
มุกด์ เถียงนายกองเขาไม่ได้ เขาให้ไปอยู่กองสะเบียงก็ต้องไปอยู่กองสะเบียง
 (ปี่พาทย์เริ่มทำเพลง "กราวกลาง")
จันทร์ เอา พร้อมแล้วก็ไปลงมือทำงานได้ กองหนึ่งออกต้านหน้าข้าศึก อีกกองหนึ่งรับ
 ปลุกค่ายเป็นทัพหน้าไว้

(ระบำชุด "กราวกลาง" แสดงโดย โรงเรียน "ผกาวิไล" ของ ลัทธิ ศิลปบรรเลง)

ปี่พาทย์ทำเพลง "กราวกลาง"

กลางของเราใครเข้ามาว่า	จะตีกระหน่ำให้มันพ่ายแพ้ไป
กลางเป็นดินของไทย	ไล่ศัตรูออกไป ชโย
เลือดไทยใจเด็ดไม่เข็ดขาม	สงครามแล้วกลาจะหาไหน
สละชีพเพื่อชาติจนชาติใจ	ไม่ให้ศัตรูมากแดน
ชาติใดใจหาญรุกรานมา	จะเคี้ยวขามนี้ให้ยับยับแสน
กอกรรมทำทุกขรูกเขตแดน	แกแค้นให้พินแผ่นดินไทย

- - - - -

ต่อไปนี้เป็นการเล่นให้เห็นค่ายของฝ่ายหญิง เห็นเนื่อง กับ หญิงนักรบ อยู่ด้วยกันในเวลา
พัก กำลังจะรับประทานอาหาร สุจิตต์ เป็นคนยกอาหาร (ดนตรีเบา เพลงคนवरเชษฐ)

เนื่อง เท่านั้นจะพอกินหรือ ไปเอาอาหารมาอีก (สุจิตต์เข้าไปและนำอาหารมา)
 เร็ว ๆ หนอยซี มัวช้อยู่นั่นแหละ เขาไปรบมาเหนื่อยเหนื่อย พวกกองสะเบียง
 มัวอืดอยู่อย่างนี้ พวกพลรบจะเอาแรงที่ไหนรบละ (สุจิตต์หยุดยืนดู)
เนื่อง ยืนอยู่เฉย ๆ ทำไม , ไป ไปเอาอาหารมาอีกซี (สุจิตต์เข้าไปเอาอาหารมา)
 เร็ว ๆ (สุจิตต์ ตกใจ ทำอาหารหล่น ยิ้ม และ เรียก "เนื่อง")
เนื่อง อย่ามาเรียกชื่อฉัน เก็บเสียให้เรียบร้อย (สุจิตต์เก็บแล้วยกไปวางให้ แล้วนั่งอยู่)
เนื่อง จะมานั่งอยู่ทำไม ถอยออกไป (สุจิตต์ไป)
เนื่อง นั้นจะไปไหน ไปไหนไม่ได้ ยืนคอยรับใช้อยู่ที่นี้ (สุจิตต์ยืนดู)

เนื้อ

จะมายืนมองผู้หญิงอยู่ไม่ได้ หันหน้าไปทางโน้น (สุดจิตหันหน้าเข้าหาลับ)

(ดนตรีทำเพลงคังขึ้น คุณหญิงกับน้องสาวเข้ามา)

จันทร์

ทางนี้เป็นใจบ้าง แม่เนื้อ

เนื้อ

เรียบรอย เจ้าคะ

มุก

กายแม่เนื้อถูกโจมตีก่อนมิใช่หรือ

เนื้อ

ไมสุรนแรงนักดอก เจ้าคะ

จันทร์

ทางคานพี่ชายของแม่เนื้อก็ไม่คอยถูกโจมตีก่อนแล้ว ฉันไปเยียนมาเพื่อตะกี้ เขาบอกว่าเรียบรอยดี

มุก

ข้าศึกเห็นจะจวนหมกแรงแล้ว แปลว่าคราวนี้เราได้อยู่

จันทร์

แต่เรามัวเป็นฝ่ายรับอย่างเดียวเห็นจะไม่ได้ ลองเป็นฝ่ายรุกให้สุดแรงสักที

เห็นเป็นยังงี้ แม่เนื้อ

เนื้อ

เห็นด้วย เจ้าคะ เราควรจะทำการแตกหักกันได้แล้ว

จันทร์

เอา ทกลง ให้เขาพักผ่อนกันเสียสิ พรุ่งนี้เรายกกำลังเข้าตีตั้งแต่ ๑๐ ทุ่มจำไว้นะ

เนื้อ

เจ้าคะ

(ดนตรีคังขึ้น คุณหญิงทั้งสองไป เนื้อเรียกสุดจิตมา เก็บของไปให้เรียบรอย

ดนตรีหยุด)

เนื้อ

วันนี้พวกเราเห็นคเห็น้อยกันมาก พักนอนหลับนอนกันเสียที พรุ่งนี้เราจะระดมกำลัง

เข้าตีตั้งแต่เชาตรู

ชลอ

คุณไมนอนหรือคะ

เนื้อ

เอาเถอะ ฉันจะอยู่ยามเอง ไม่เป็นไรหรอก เวลานี้ข้าศึกอ่อนกำลังมากแล้ว

พรุ่งนี้เข้าตีเป็นชนะแน่ หลับเสียเถอ เอากำลังไว้รบ ไปนอนเสียทางที่ปลุกร้าน

ไวโนนแนะไป จวน ๑๐ ทุ่ม ฉันจะปลุก

ปีพาทย์ทำเพลง "ชยอนนางรำ"

ทุกคนไปเข้าทางขวา เนื้อนั่งยามอยู่คนเดียว

(สุดจิตโผล่ออกมาแล้วกลับหลบ เนื้อซักถาม ร้องถาม)

เนื้อ

ใคร ใคร ออกมานี่ (สุดจิตเข้ามา ปีพาทย์หยุด)

เนื้อ

(เห็นแล้วเกล้งถาม) ใคร

สุดจิต

พี่เอง สุดจิต

เนื้อ

เข้ามาทำไม ไม่ใช่หน้าที่ของกองสะเบียงจะเข้ามาที่นี่ในเวลานี้

สุดจิต

เนื้อ อย่าใจร้ายกับพี่มากนัก

เนื้อ

ฉันไม่ไคร่ร้ายกับใคร ฉันไปทำอะไรให้

สุดจิต

น้องลงโทษพี่เกินไป ที่เอาพี่ไปไว้กองสะเบียง

เนื้อ

มันลำบากนักหรือที่กองสะเบียงนะ

สุดจิต

ไม่ใช่ปัญหาเรื่องลำบาก แต่เป็นปัญหาเรื่องที่ไม่ได้ทำหน้าที่นักรบอย่างแท้จริงขอให้
พี่ออกรบ ขอให้พี่โคตยาเพื่อประเทศชาติเหมือนคนอื่น ๆ เขาบ้าง

น้อง อย่าเลยคะ เคี้ยวจะไม่มีใครครองมรดก
สุจิตต์ เลิกพูดเรื่องนั้นกันเสียทีเถอะน้อง พี่รักน้อง รักน้องคนเดียว และจะรักน้องคนเดียว
 ไปจนตลอดชีวิต (สุจิตต์ เข้าไปจูบน้องไปนึ่ง)
น้อง พี่ออกไปเสียเถอะ อย่าให้น้องทำผิดอะไรเลย น้องรับสัญญากับพี่นอมไว้วาจะไม่ทำผิด
 อะไรอีก
สุจิตต์ พี่จะไม่ออกไปจากที่นี่ จนกว่าน้องจะอนุญาตให้พี่ออกรบเหมือนนักรบทั้งหลาย
น้อง เอา ทกลง
สุจิตต์ (ขยับเข้าใกล้) น้อง ทกลงแล้วหรือ น้องยังรักพี่อยู่หรือ
น้อง นี่ ฉันตกลงเรื่องรบ ฉันไม่ได้ตกลงเรื่องรัก
สุจิตต์ แต่รักในระหว่างรบ ก็มีไ้ไ้ไ้หรือหรือ
น้อง รบเสียก่อนสิคะ แล้วจึงค่อยรัก ค่ะนี้ ๑๐ ทุ่ม เราจะยกเข้าปล้นค่ายพะมา ทำการให้
 แตกหักในครั้งนี้
สุจิตต์ คี่ทีเคี้ยว น้อง ขอให้พี่ไ้ไ้ไ้หน้าคนทั้งหลายออกรบเถอะ
น้อง ตกลงคะ นี่พี่รับประทานอาหารเสร็จแล้วหรือยังคะ
สุจิตต์ ใครจะรับประทานไ้ไ้ นายกองเกรี้ยวกราดอย่างนี้ กองสะเบียงจะถนัดข้าวลงคอหรือ
น้อง โธ นาสงสาร น้องจะไปเอาอาหารมาให้พี่รับประทานนะคะ
 (ปีพาทย์ทำเพลง คันทวนเชษฐ์ น้อง เข้าไปเอาอาหารมาให้สุจิตต์ พอน้องเข้ามา
 ปีพาทย์หยุด)
สุจิตต์ เร็ว ๆ หนอยชิ มัวช้อยู่นั่นแหละ
น้อง พี่สุจิตต์
สุจิตต์ อย่ามาเรียกชื่อฉันเป็นเพื่อนเล่นไ้ไ้ไ้
น้อง แหม ทำคุณแก้ว
สุจิตต์ เร็ว ๆ เข้าชิ กองสะเบียงเขาหุงข้าวมาเห็นคเห็น้อย พวกพลรบมัวช้อยู้อย่างนี้ พวก
 สะเบียงจะเอาแรงที่ไหนหุงข้าวละ
 (น้องหัวเราะ และลงมือแกหุงข้าว)
สุจิตต์ มานั่งตรงนี้ ต้องป้อนชิ ไม่ป้อนใครจะกินไ้ไ้ไ้
 (เครื่องสายทำเพลง ทะยอยช้วน น้องป้อนอาหารให้สุจิตต์รับประทาน)

สลัษฉาก

ของลัศคดา ศิลปบรรเลง

 ท่านท้าวเทพสตรีศรีสุนทร
 กู่กลางรอกภัยไม้อปรา
 นามพิรุณสูงยิ่งหญิงไทย
 เกียรติศักดิ์จักระเคื่องถึงเมืองแมน

 ไ้ไ้ไ้พลตอกรกับพะมา
 หมับจามิตรพวยไปพันแดน
 ควยทำความดีไว้สุดแสน
 ทั่วทั้งแผ่นดินไทยรักใคร่เอย.

มหาเทวี

ท่านได้ชมบางตอนของละครเรื่อง "ราชนม" เป็นการเกี่ยวพันระหว่างไทยกับเขมรแล้ว
ต่อไปนี้จะได้จัดละครเรื่อง "มหาเทวี" เป็นประวัติของวีรสตรีล้านนาไทย พระนางจિระประภา ได้
ทรงแต่งอันตราอย่างร้ายแรง เพื่อรวบรวมชนชาติไทยให้เป็นปึกแผ่น

เชียงใหม่ได้เข้าร่วมกับกรุงศรีอยุธยาเป็นครั้งแรก เมื่อพุทธศักราช ๒๐๘๑ ซึ่งนับถึงเวลา
นี้ได้ ๔๓๒ ปี ละครเรื่องนี้ พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ ได้ทำขึ้นเพื่อบูชาพระคุณของพระมหาเทวี วีรสตรี
คนสำคัญอีกคนหนึ่งของไทย

ผู้แสดงเป็น พระมหาเทวี	อภินทรี ประยูทธเสนีย์
ผู้แสดงเป็น พระยาพิชัยโลก	ร.อ. ปราโมทย์ ชูพลี

คัดตอนมาจากฉากสุดท้ายของละคร "มหาเทวี" ดังจะได้แสดงต่อไปนี้

(ดนตรีสากลบรรเลงเพลง "โซคมมนุษย์" อย่างช้า ๆ เรื่อยไป แต่เวลาพูด
ให้บรรเลงอย่างเบา)

พระยาพิชัยโลก	แล้วทำไมพระนางไม่เรียกข้าเจ้า
พระนาง	ให้คนไปตามแล้ว ได้ความว่าเจ้าคุณขึ้นมาควบบอกจากเมืองไปนานแล้ว สุกวิสัย ที่จะตามให้ทัน คิดฉันนึกถึงเจ้าคุณมาก มันเป็นความผิดของคิดฉันเอง ที่เร่งให้เจ้า- คุณไปเร็วเกินไป

(นั่งประเคี้ยวหนึ่ง)

พระยาพิชัยโลก	แปลว่าข้าเจ้าไม่ได้ช่วยอะไรพระนางเลย
พระนาง	ช่วยชีวิตเจ้าคุณมาถึงในเวลาที่คุณกำลังทำงานเพื่อรวมชาติ เจ้าคุณช่วยให้ ฉันรวมชาติไทยส่วนหนึ่งได้สำเร็จ เจ้าคุณได้ช่วยชาติก็ต้องนับว่าได้ช่วยฉัน ในส่วนสำคัญที่สุด

พระยาพิชัยโลก	แต่ก็ไม่ได้อยู่ช่วยอะไรในความทุกข์ร้อนส่วนตัวของพระนางเลย
พระนาง	ช่างเถอะค่ะ เรานึกถึงชาติดีกว่านึกถึงส่วนตัว สิ่งที่คุณรักและห่วงใยไม่ใช่ ตัวฉัน ไม่ใช่ชีวิตของฉัน ส่วนที่คุณห่วงใยมากที่สุด คือชาติไทยทั้งชาติ สำหรับส่วนตัวฉัน ฉันจะไม่ลืมเจ้าคุณเลย คิดฉันนึกถึงเจ้าคุณเสมอ และนึก มากเกินไป จนฉันต้องหักห้ามใจเพราะบางครั้งหัวใจมันนึกไปเกินเขตที่ ควรจะนึก

(ดนตรีดังขึ้น พระยาพิชัยโลกคุกเข่าและกางแขนจะกอดพระนาง พระนางจับมือไว้ และถอยออกห่าง
ดนตรีเบา)

พระนาง	อย่างนั้นค่ะ, เจ้าคุณคนดีของฉัน, เราเดินทางมาถูกถึงเพียงนี้แล้ว อย่าเดิน ทางผิดเลยนะคะ
--------	---

(ดนตรีดัง พระยาพิชัยโลกปลดผ้าโพกศีรษะ)

พระยาพิณโลก ข้าเจ้านำพระภูษาที่ประทานไปนั้นกลับมาถวาย
พระนาง เก็บไว่ก่อนก็ไต่คะ กองทัพหลวงมาควยไม่ไซ่หรือคะ
พระยาพิณโลก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จมากับกองทัพหลวง สมเด็จพระอนุชาธิราชตาม
เสด็จมาควย
พระนาง ค่ะเหลือเกิน เจ้าคุณไปกับคิฉัน ไปเชิญเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเข้า
เชียงใหม่ (ปี่พาทย์ทำเพลง "มหาเทวี")

"มหาเทวี"

พระยาพิณโลก (ผู้ร้อง)
เมื่อพระมหาเทวี วีระสตรี
ทรงกอบกิจใหญ่ไพศาล
เชียงใหม่ไต่ความขึ้นบาน เพราะทรงจัดการ
ไทร่วมกับศรีอยุธยา
แม่มีเหตุร้ายนานา ก็สู้ฟันฝ่า
อุปสรรคหนาลังทั้งมวล
เผชิญภัยไม่คิดผันผวน ทรงสู้ชักชวน
รวมชาติชาวไทยทั้งปวง
พระเกียรติเลิศล้ำเลอสรวง พระคุณใหญ่หลวง
แก่มหุชนชาติไทยสยาม
ชาติจักรจักรีพระนาม เทอิดไต่ควยความ
เคารพรักยิ่งนิรันดร์

(คนตรีสากลทำเพลง "นครเชียงใหม่")

พระนางเป็นต้นเสียง พรอมควยระบำออกร้อง และ รำ)
แสดงโดย นักเรียนโรงเรียนสตรีจางค์วิทยา ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์อังคณา สุวรรณपाल
อาจารย์ใหญ่ และ
คุณจางค์ สุวรรณपाल เจ้าของโรงเรียน ตั้งอยู่ที่ถนนดินแดง พระนคร

"นครเชียงใหม่"

พื้คะนคร	สมนามกร	นครเชียงใหม่
รุ่งเรือง ชานาน	เป็นเมืองโบราณ	แต่ยัง สดใส
มีคอย สูงเด่น	เสมือน จะเป็น	เครื่องเทอด เกียรติไทย
ดอกไม้ ก็สวย	บ้านเมือง กังาม	สมศักดิ์ สมนาม ของลานนาไทย
	(สร้อย)	
เขตไทย ขยาย	พอรุ่น เมงราย	มาสร้าง ขึ้นไว้
พอรุ่นราม คำแหง	ช่วยค้ำ ช่วยแปลง	รูปเมือง ให้ใหม่

พระมา	เข้าครอง	ตั้งสอง	สามครั้ง	เชียงใหม่	ก็ยัง	เป็นเลือด	เนื้อไทย
	เป็นเมือง	ศีลธรรม	คนดี	ยิ่งล้ำ	ไม่แพ้	เมืองใด	
แหล่งวัด	นธรรม	มีศีล	ปกครอง	สมเป็น	เมืองใหญ่		
อันเมือง	เชียงใหม่	หัวใจ	ประเทศ	เรื่องชื่อ	ลือเคซ	มิ่งขวัญ	ของไทย

- - - - -

ลำดับสุดท้าย เป็นการแสดงคัดตอนเลือกมาจาก "พจนานุกรมคำแห่งมหาราช" ราชนาม
ผู้แสดงดังนี้

เจิม ภูมิจิตร	แสดงเป็น	พจน
เปาว์ พิษยธรรมาสงคราม	แสดงเป็น	หาญใจเพชร
ณรงค์ เสาวลักษณ์	แสดงเป็น	เผด็จสงคราม
พร้อมด้วยทหาร		

ฉากที่ ๕

เป็นฉากกลางทะเล เห็นเรือรบฝ่ายสุโขทัยอยู่ในค่านหนึ่งของเวท และเห็นหัวเรือของเรือ
ฝ่ายศรีวิชัยทางค่านหลังไกล ๆ เปิดฉากเป็นเวลาพลบค่ำ มีพายุ ทำให้เรือโคลงได้

ผู้แสดงมี พจน หาญใจเพชร พร้อมด้วยทหารฝ่ายสุโขทัยพอสมควร กำลังเตรียมพร้อมใน
การรบ ขอเชิญชมการแสดงลำดับสุดท้าย ขอความสุขสวัสดิ์จึงมีแด่ท่านผู้ชมทุกท่านที่รักชาติไทย และหวัง
ในความวัฒนาถาวรของชาติไทย

ดนตรีทำเพลง.....

หาญใจเพชร ข้าแต่พจน คอยเคาะพระบารมีของพจน พวกศรีวิชัยอ่อนกำลังลงมากแล้วพระเจ้าคะ
แต่เผด็จสงครามทำไมถึงยังไม่กลับมา ข้าเจ้าเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่จะทำการให้แตกหัก
พระเจ้าข้า

พจน พอแล้ว พอใช้ให้เผด็จสงครามไปเผาเรือข้าศึก พอวางแผนการเรียบร้อยทุกอย่าง
तोไปนี้หาญใจเพชร คุณทหารของเราทำงานได้ทันที เผาคายศรีวิชัย กอแวนให้ได้รับ
ความเคียดแค้นทุกหนทุกแห่ง พวกที่มาถืออำนาจปกครองคนไทย ต้องปราบให้ราบ -
เรียบ ลูกพจนทุกคนต้องพยายามเข้าเมืองนครศรีธรรมราชให้ไ้โดยเร็ว เลือดเนื้อ
เชื้อไทยของเรา กำลังรอคอยเราอยู่แล้ว

หาญใจเพชร พระเจ้าคะ ทหาร ทำตามบัญชาของพจน เผาคายศรีวิชัย ทำลายให้ราบเรียบ
อย่าให้มีอะไรเหลืออีกต่อไป

ทหาร เรือศรีวิชัยกำลังมุ่งตรงมาทางเราแล้วพระเจ้าคะ
(เรือศรีวิชัยแล่นออกมาครั้งลำ แลเห็นไฟไหม้เรือ)

พจน ทหารเตรียมพร้อม (ทหารเอะอะกัน)

ทหาร เรือศรีวิชัยไฟไหม้พระเจ้าคะ ถ้าเผด็จสงครามจะไปเผาเรือข้าศึกได้สำเร็จแล้ว
พระเจ้าคะ

- พอขุน เอาริပ်สงเรือตามไป ภูริโหลานชายของภูคิ
(ทหารพากันดูเรือศรีวิชัยที่กำลังไฟไหม้ และมีทหารคนหนึ่งบอกว่า)
- ทหาร เรือเผด็จสงครามกลับมาแล้ว พระเจาคะ
- หาญใจเพชร เผด็จสงครามเป็นยังงี้บ้าง
(ทหารพยุ่งเผด็จสงครามซึ่งปลอมตัวเป็นทหารศรีวิชัย มีขลุ่ยเลียบหลัง แบกขึ้นมาจากเรือ หาญใจเพชรวิ่งไปประคอง)
- พอขุน เผด็จสงคราม หลานรัก (เผด็จสงครามทรงตัวยกมือไหว แล้วลงตรงพอขุนพอขุนเข้าประคอง)
- ทหารที่ไปกับเรือเผด็จสงครามรายงาน
ข้าแต่พอขุน หลังจากที่เผด็จสงครามได้ขึ้นไปลอบเผาเรือสำเร็จแล้ว ตอนข้ากลับไค่ถูกชนของข้าศึก ข้าเจ้าทั้งสองได้รับพาดับทันที สุกแต่จะทรงพระกรุณาพระเจ้าคะ
(บีพาทย์ทำเพลงโศกอย่างเบา ๆ)
- พอขุน หลานรัก หลานไค่ทำหน้าที่ลูกผู้ชายอย่างสมเกียรติ เช่นเดียวกับพ่อของเจ้า ขอให้หลานภาคภูมิใจ
- เผด็จสงคราม (คอย ๆ ยกมือไหว) ข้าเจ้าขอถวายบังคมลาตาย ขอให้ศรีวิชัยแพ้ย แพ้อ่านาจอให้นครศรีธรรมราชปลดปล่อยอันตราาย ข้าเจ้ายังเป็นหวง.....
- พอขุน หลานไม่ต้องเป็นหวงอะไร ขอให้นึกถึงชาติ นึกถึงศาสนา พระรัตนตรัย
- เผด็จสงคราม (คืนดาบ) พอขุนไค่พระราชทานดาบทหารเอกเล่มนี้แก่ข้าเจ้า ไค่ทรงสอนวิชาการรบแก่ข้าเจ้า บัดนี้ ข้าเจ้าไม่มีโอกาสจะได้ใช้ดาบเล่มนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อไปอีกแล้ว ข้าเจ้าขอถวายคืน
- พอขุน (รับดาบ) การตายกลางสนามรบเป็นความตายอย่างงดงามที่สุดที่ลูกผู้ชายจะได้ประสบไค่ ขอให้หลานรักแต่ใจ ถ้าชาติหน้ามีจริงขอให้เจ้าจงมาเกิดเป็นลูกของพ่อ
- เผด็จสงคราม (พยุ่งตัวขึ้นมอดอกแหวน) ข้าเจ้าขอฝากแหวนขงนี้ไปให้แม่ และขอช่วยบอกแม่ข้าเจ้าขอกราบเทลาตาย
- พอขุน (ก้มลงไค่เผด็จสงคราม) เจ้าไม่ตาย เจ้าต้องอยู่กับข้าบนผืนแผ่นดินไทยนี้
- เผด็จสงคราม (พยุ่งตัวขึ้นอีกครั้ง ร้องเรียก) พอ..... พอ..... (ล้มลงขาดใจตาย)
(พอขุนลูบศรียะ แสดงความเสียใจ เสียหาย)
- พอขุน ภูโมรวามันเป็นยังงี้ เขาควงซาตายงี้เสียเรื่อย ภูริไค่ใครเขามักจะต้องจากภูไป รักลูก ๆ ก็จากไป รักหลาน ๆ ก็จากไปเสียอีก แท้ไค่แล้ว ภูมีใจที่หลานภูไค่สละชีวิตเพื่อพี่น้องชาวานครศรีธรรมราช เพื่อชาติไทยที่รักของเรา
(คอย ๆ วางเผด็จสงคราม)
- ทหาร, ขอให้เกียรติในการกระทำของเผด็จสงครามครั้งนี้ เขาเกิดเป็นลูกผู้ชาย เขาไค่ตายอย่างลูกผู้ชาย ตายในที่รบ เขาตายเพราะปฏิบัติตามคำสั่งของแม่ทัพ นับเป็นตัวอย่างที่ดี ทอไปเบื้องหน้าขอให้เลือดเนื้อเชื้อไทย รักพี่น้องชาวไทย รักความเป็นไทยยิ่งชีวิตจิตใจ เสียสละ กล้าหาญ ไม่กลัวตาย เช่น เผด็จสงครามนี้

ถึงแม้ชีวิตร่างกายจะแตกดับล่วงดับไป แต่ชาติไทยจะต้องยืนยงคงไวชั่วกัลปาวสาน
(ดนตรีสากลเริ่มบรรเลงเพลง "พุทธบูชา" ร้องภายในฉากเฉพาะสร้อย) " ถึงตัวจะตาย ถึงใจ
จะขาด ก็อย่าให้ชาติของเราละลาย พี่น้องทั้งหลายช่วยกันรักษาชาติไทย"

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

นางสาวไทยทั้ง ๔ พ.ศ. และ คณะตำรวจ ทหาร และผู้แสดงทุกคนตั้งแถวขึ้น
(ดนตรีสากลบรรเลงเพลง "มหาชัย")

เพลงมหาชัย

ขอ <u>ว</u> ย <u>ช</u> ัยให้ <u>ช</u> า <u>ติ</u> ไทย	เรา <u>ร</u> ุ่ง <u>เร</u> ือง
ทุก <u>ห</u> น <u>แ</u> ง ให้ <u>พล</u> เมือง	จง <u>ผ</u> า <u>สุ</u> กและ <u>สม</u> บุญ
เถ <u>ล</u> ิง <u>เก</u> ีย <u>ร</u> ติ ก <u>ร</u> ุง <u>ท</u> ไทย	ยิ่ง <u>ไ</u> หญ <u>่</u> และ <u>พร</u> อม <u>ม</u> น
รัฐ <u>ธ</u> รร <u>ม</u> ณ <u>ญ</u> จง <u>ส</u> ถิ <u>ต</u>	ส <u>ถ</u> า <u>พร</u>
ขอ <u>ท</u> ไทยเรา <u>อยู่</u> ยืน <u>ย</u> ง	ของ <u>ค</u> ษ <u>ัต</u> ริ <u>ย์</u> ไทย
จง <u>ประ</u> ส <u>พ</u> โชค <u>ชัย</u>	อัน <u>บ</u> วร
มี <u>พระ</u> เก <u>ีย</u> ร <u>ติ</u> เก <u>ร</u> ียง <u>ไ</u> กร	ยิ่ง <u>ไ</u> หญ <u>่</u> ล <u>ือ</u> ช <u>ร</u>
ทั่ว <u>เช</u> ต <u>แ</u> คว <u>น</u> น <u>คร</u>	พบ <u>แ</u> ต <u>คว</u> าม <u>ส</u> วั <u>ดี</u>

จ บ

+ + + + + + +

.